

УДК 323(81) БОЛСОНАРУ

Дєдков М. В.¹, Корчебний Р. С.²

¹ канд. іст. наук, проф. ЗНТУ

² студ. гр. ГФ-215 ЗНТУ

38-Й ПРЕЗИДЕНТ БРАЗИЛІЇ ЖАЇР МЕССІАС БОЛСОНАРУ

У жовтні 2018 року, в найбільшій країні Латинської Америки, Бразилії пройшли загальні вибори, на яких було обрано президента, Національний конгрес, а також губернаторів і законодавчі органи штатів. Результатом цих виборів стала шокуюча для багатьох перемога кандидата від Соціал-ліберальної партії Жаїра Болсонару.

Жаїр Болсонару народився в 1955 році у місті Гліцеріо, штат Сан-Паулу, в родині італійських емігрантів. Обравши для себе кар'єру військового, Болсонару дослужився до звання капітана, а у 1988 пішов у відставку, і розпочав свій політичний шлях обравшись в міську раду Ріо-де-Жанейро. В 1991 році обраний депутатом в палату депутатів Бразилії. З цього періоду і до виборів у 2018 році часто змінював партійну приналежність. При цьому найчастіше увагу до себе він привертав не через законодавчі ініціативи, або конструктивні виступи, а скандальними висловами, і вербальними атаками. Після висування своєї кандидатури на вибори президента, швидко став лідером серед виборців з консервативними поглядами, і головним опонентом для кандидата від лівої Робітничої партії яка була при владі 13 років. У своїх виступах Болсонару активно звинувачував правлячу партію, в жалюгідному стані економіки, високому рівні корупції і злочинності, і обіцяв прийшовши до влади виправити положення в країні. У першому турі виборів отримав 46 % голосів, а у другому 57 %. Це показало що не зважаючи на популістські лозунги, рівень підтримки кандидата досить великий.

Така перемога показує що на фоні складних економічних реалій і високого рівня злочинності, серед звичайних людей домінують радикальні погляди, утіленням яких і є сам Болсонару. Він є представником усіх

праворадикальних партій, серед яких раніше не існувало єдності. Своїми позитивними висловами про диктатуру 1964 – 1985 років, і критикою захисників прав жінок і сексуальних меншин, зміг привернути до себе велику кількість виборців, на яких не зверталась увага з часів падіння режиму військової диктатури. Також такі радикальні зміни у суспільстві можливі через кризу довіри до Робітничої партії і до партій, які були налаштовані опозиційно під час правління останньої. А виникла ця криза через корупційні скандали в яких були замішані як правляча партія, так і її тодішні опоненти. Через це люди були змушені шукати виходу, в кандидатах від інших партій. І багато хто побачив таке рішення в кандидаті від маловідомої Соціал-ліберальної партії. Незважаючи на популістську риторику, яка орієнтована на нижчий клас, підтримка Болсонару у південних штатах Бразилії, які традиційно вважаються більш багатими і розвинутими, під час виборів показала в середньому 65 %. Це може говорити тільки про те, що більшість людей готова знехтувати передісторією і позицією такої людини, заради доволі туманної надії на повернення тих темпів розвитку, що ми могли бачити в Бразилії в 90-ті та 2000-ті роки, і які були зведені нанівець під час 13-річного правління Робітничої партії, яка загрузла в корупційних скандалах.